

F.t. beslutn. vedr. folketingets ombudsmand

grund i, at *departementerne var ministrenes sekretariater.*

NH spurgte om der fandtes en tilsvarende kodeks i andre departementer.

EBN svarede, at det gjorde der efter hans opfattelse, og efter hans oplysninger varierede de fra de her gengivne og over mod strammere regler.

NH gjorde opmærksom på de synspunkter, som Germer havde redegjort for i Jyllands-Posten og fandt, at der var stor uoverensstemmelse mellem disse og de nu gengivne.

CTJ fandt, at det var nyt med *forhåndsorienteringen* og ville gerne kende årsagen her til.

EBN svarede, at det var *hensigtsmæssigt*, hvis ledelsen f. eks. vidste, hvilke artikler m. v. der kunne blive offentliggjort hvor og hvornår.

Politiske spørgsmål

HJ ønskede en afgrænsning af begrebet »aktuelle politiske spørgsmål«. Det var umiddelbart et meget bredt begreb. Han fandt, at det var en voldsom indskrænkning hvis medarbejderne ikke måtte deltage i den politiske beslutningsproces. Man måtte også være opmærksom på, at der i den politiske beslutningsproces var en tendens til en øget og mere åben offentlig debat forud for beslutningerne.

HJ var enig i, at man ikke skulle polemisere mod ministeren, når den politiske beslutning var truffet, men han fandt, at man ville blokere den politiske proces, hvis eksperter ikke måtte deltage i debatten forud for beslutningerne. Han fandt at det ville være uheldigt, hvis man alene kunne udtale sig, når man var enig med ministeren, som det f. eks. skete ved bestillingsarbejder og med »prøveballoner«.

JUM fandt, at der var en væsentlig forskel mellem »eksperter« og ministerens nærmeste rådgivere. Det forekom ham mere naturligt, at eksperter i direktoraterne deltog i den offentlige debat.

Spørgsmålet om, hvad der tjener almenvellet, afgøres via valg af de politiske partier, og denne politiske proces måtte departementets medarbejdere ikke kortslutte med offentlige udtalelser.

Partipolitisk arbejde

NH fandt det afgørende, at man ikke hæmmede befolkningens muligheder for at bedømme regeringen. Som sin umiddelbare opfattelse ville han dog ikke finde det loyalt, hvis medarbejderne gik ind i den politiske proces på grundlag af en viden, man havde erhvervet sig i departementet. Derimod mente han, at man gerne måtte kombinere almindelig kendte oplysninger. Fra sit arbejdsområde nævnte han som et eksempel en artikel om det uheldige i at gennemføre forslaget om parallelanvisning.

EBN kunne ikke være enig med *NH* i denne opfattelse.

Han understregede, at der gjaldt andre regler, når folk gik ind i et partipolitisk arbejde, og udtalte sig i klart politiske sammenhænge. Det var ingen jo forhindret i.

NH fandt det vanskeligt at sige, hvor grænsen gik i relation til partipolitisk arbejde. Han ville gerne vide, hvad der ville ske, hvis der kom endnu et konkret tilfælde.

EBN svarede, at han selv og i sidste ende ministeren har det fulde ansvar for, hvad der sker i departementet. Man kunne derfor vælge at give færre informationer til departementets medarbejdere, hvis disse ikke blev behandlet fortroligt.

Faglige kronikker

HJ fandt, at medarbejderne gennem uddannelse og erfaring havde erhvervet sig en evne til at formulere relevante problemstillinger. Han kunne forestille sig eksempler, hvor man ville kunne formulere disse problemer professionelt, og måske ønske at redegøre for dem i faglige kronikker også med angivelse af, hvor man var ansat. Sådanne måtte da bedømmes ud fra faglige og ikke ud fra politiske præmisser.

CTJ fandt, at medarbejdernes fag var rationalisering. Hvis artiklen ikke vedrørte rationalisering, da måtte emnet siges at ligge uden for faget.

EBN nævnte, at der var flere eksempler på, at medarbejdere havde skrevet artikler om faglige emner, som var drøftet internt først. Hvis man var i tvivl om, hvorvidt indholdet var rent fagligt, kunne man tale med sin chef forud for offentliggørelsen.

CTJ stillede spørgsmålstejn ved, hvad en forhåndsorientering ville blive brugt til. Ville chefen være kollegial, eller ville han orientere